Diszkoszvető szobrának töredéke, korongot tartó kéz. Müron Kr. e. az V. században készült alkotásának római kori márványmásolata Kr. u. a II. századból (Szépművészeti Múzeum, Antik Gyűjtemény)

Birkózó gyermekek, festett terrakotta Kr. e. az I. századból, valószínűleg Szmirnából (Szépművészeti Múzeum, Antik Gyűjtemény)

Megmaradt a tér közepén a rómaiak által Egyiptomból ideszállított obeliszk, amelyet Bernini szobraival csoportozattá formáltak. Az obeliszk mellett a birodalom négy nevezetes folyója, a Nílus, a Duna, a Rajna és a Tiberis megszemélyesített, pompás alakzatai amforákból öntik a vizet a medencébe. A tér a modern világváros legélénkebb forgalmú, elragadó látványt nyújtó pontja, ahol művészek mutatják be alkotásaikat. Az ókori sport világára ma már csak a tér északkeleti oldalán álló palota emlékeztet. Az épület földszintje és alagsora ugyanis Domitianus császár Kr. u. 86-ban emelt gümnaszionjának maradványa, amely fölött ma lakások és irodák találhatók.

V. Az újkori olimpiai játékok

A XIX. század végén, 1894-ben Pierre de Coubertin báró (1863–1937) konferenciát hívott össze Párizsban egy nemzetközi sportfórum megalakítására, amely addig ismeretlen fogalom volt. A szokatlan téma megvitatására a Sorbonne-on először négy ország képviselője jelent meg: Vikelasz Görögországból, Balck kapitány Svédországból, Sloane professzor az Egyesült Államokból és Lord Ampthill Nagy-Britanniából. A Magyarországról meghívott Kemény Ferenc nem tudott részt venni az eseményen. A második menetben már tizenhárom állam képviselője találkozott. A francia Coubertin fiatalon sokat utazott, és az angolszász nyelvterületen meglepte a főiskolák sportszelleme, hiszen az ottani egyetemeken máig évfolyamuk legjobb tanulóival egyenrangú elismerést kapnak a rosszabbul tanuló, de jó sporteredményeket felmutató diákok.

Coubertin 1891-ben a Francia Atlétikai és Sportszövetség főtitkára lett, s ebben a minőségében vetette fel a sportolók nemzetközi szintű összefogásának ötletét. Olümpia nem sokkal korábbi régészeti feltárásától elragadtatva, Curtius professzor fáradozásaira utalva írta: „Németország feltárta

Athén, Akropolisz